

ONUITGESPROKEN

ONUITGESPROKEN

Sebastiaan Verberckmoes

Gedichten

2025

Beefcake Publishing

Voorwoord

Sommige woorden worden nooit uitgesproken, niet omdat ze er niet zijn, maar omdat ze blijven zweven in de ruimte tussen wat we voelen en wat we durven zeggen. *Onuitgesproken* is een bundel die die ruimte verkent – waar liefde en verlies samenvallen, waar vergankelijkheid geen einde betekent, maar een fluistering die blijft echoën.

In deze gedichten ben ik op zoek gegaan naar woorden voor het ongrijpbare. Ze bewegen zich langs de randen van gemis en verlangen, raken aan het onvermijdelijke verstrijken van de tijd, maar laten ook zien hoe schoonheid verscholen ligt in wat voorbijgaat. Dit boek is geen afscheid, maar een herinnering in verzen.

Bijzonder in deze bundel zijn de ‘eerbetoon-gedichten’ aan het begin, geschreven ter nagedachtenis van zij die niet langer fysiek bij ons zijn, maar blijven voortleven in taal. Met deze gedichten worden levens gevierd, stiltes gevuld en namen opnieuw uitgesproken.

Moge deze bundel niet alleen een spiegel zijn, maar ook een hand op de schouder. Een bewijs dat zelfs het onuitgesprokene gehoord kan worden.

Sebastiaan Verberckmoes

Deel 1: eerbetoon

*Een woord
voor zij die me steunden,
die alles voor me betekenden*

*Heengaan—
een fluistering van tijd,
een schaduw over ons dagelijks bestaan*

*Maar herinneringen blijven,
zacht en warm
als een stem die weerklinkt*

Vergeeten doet niemand

Tot weerziens

voor Didier Carels

Mijn vriend,
hoe stil is het zonder jou

Niet alleen ik,
maar zovelen dragen
het gewicht van je gemis

Onze laatste ontmoeting—
alsof het gisteren was

En toen, die avond,
sloeg het lot toe

De leegte blijft,
een stem die zwijgt,
een aanwezigheid die
nog altijd voelbaar is

Mijn vriend,
ik hoop dat je rust kent
bij wie je liefhad

Wacht op ons